

РЕШЕНИЕ

№ 576

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, VI ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росина Н. Дончева

при участието на секретаря Даниела Бл. Ангелова
като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Гражданско дело №
20231800100480 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Р. П. Г. с ЕГН: ***** от с. К., о. К., о. С., чрез адв. Е. П. против Т. Й. Г. с ЕГН: ***** със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. А. .“ № .., ет. ., офис .. и И. Т. Г. с ЕГН: ***** от с. К., о. К., с която е предявен иск с правно основание чл. 62, ал. 2 от СК.

В исковата молба се твърди, че с ищцата е съпруга на ответника Т. Г. от 16.09.2006 г. В началото на 2021 г. се разделили, като той напуснал семейния дом и не поддържали контакти. През месец януари 2022 г. ищцата се запознала с И. Т. М., с когото поддържала интимни отношения. На г. се родило детето И. Т. Г., което се твърди, че не е заченато от съпруга й Т. Г..

Горното обуславял правният интерес на ищцата от предявяване на исковата молба, с която моли да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че Т. Й. Г. не е биологичен баща на детето И. Т. Г.; да бъде постановена промяна в бащиното и фамилно име на

детето И. Т. Г..

В срока за отговор на исковата молба такива са постъпили от назначения особен представител на малолетното дете И. Т. Г. – адв. З. О. от САК, в който изразява становище за допустимост на предявения иск.

Отговор на исковата молба е постъпил и от ответника Т. Й. Г., който заявява, че не оспорва основателността на иска, тъй като изложената фактическа обстановка в исковата молба отговаряла на действителната такава. Посочва, че от началото на 2021 г. със съпругата му са разделени и не поддържат интимни контакти, но не са прекратили брака си с развод. Поддържа, че не е биологичен баща на роденото на г. дете И. Т. Г..

В съдебно заседание ищцата, представлявана от адв. Е. П. поддържа предявения иск. Ответникът Т. Й. Г., чрез адв. В. Б. изразява становище за основателност. Назначеният особен представител на детето – адв. З. О. изразява становище за неоснователност на предявения иск, с правно основание чл. 62, ал. 2 от СК.

След преценка на данните по делото поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира предявения иск за процесуално допустим, предявен в законовия срок. Разгледан по същество е основателен.

Видно от удостоверение за сключен граждански брак от 16.09.2006 г., Т. Й. Г. и Р. П. К. са сключили граждански брак на 16.09.2006 г., за което е съставен акт за граждански брак №/..... г. в село К..

От удостоверение за раждане от 22.06.2023 г., издадено въз основа на акт за раждане №/..... г. на О. С., р-н И., се установява, че И. Т. Г. е роден на г. от майка Р. П. Г. с ЕГН: *****, а като баща е вписан Т. Й. Г. с ЕГН: *****.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал.1 от СК „съпругът на

майката се смята за баща на детето, родено по време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване”. Детето И. Т. Г. е родено по време на брака между Р. Г. и Т. Г., поради което, на основание законната презумпция по чл. 61, ал.1, предл. 1 СК, съпругът на майката е счетен за баща на детето, което обстоятелство е отразено в съставения акт за раждане.

Тежестта да опровергае презумптивното бащинство на ответника Т. Й. Г. е на ищцата като докаже, че не е могло да бъде заченато от него.

По делото е представена декларация от 10.07.2023 г. с нотариално заверен подпис от И. Т. М. с ЕГН: ***** от гр. П., с която декларира, че е биологичен баща на детето И. Т. Г., родено на г. от майка Р. П. Г. / нотариално заверена от нотариус А. И., рег. № 423 на НК, с район РС-П./.

От показанията на свидетеля С. И. К. се установява, че познава ищцата Р. Г. от неговия приятел И. М., с когото се познават от 10 години. Свидетелят има заведение в гр. П., което Р. и И. посещавали. През пролетта на 2022 г. Р. и И. посетили заведението и се държали приятелски, а през 2023 година посетили заведението няколко пъти. През пролетта на 2023 г. свидетелят закарал И. в село К. в дома на Р. Г.. След няколко дни И. се обадил на свидетеля да отиде да го вземе от село К. и споделил, че Р. е бременна и чакат дете. Лятото на 2023 г. свидетелят видял, че двамата вече били с бебе в количката и И. почерпил за детето.

Съдът кредитира свидетелските показания като обективно дадени и кореспондиращи с доказателствения материал по делото.

От приетото и неоспорено заключение на АГ съдебномедицинска експертиза се установява, че роденото на г. дете И. Т. Г. с ЕГН: ***** от майка Р. П. Г. е заченато най-вероятно в периода от 25.09.2022 г. до 05.10.2022 г.

От приетият социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – И. се установява, че от раждането на детето И. до настоящия момент, същото се отглежда от своята майка Р. Г.. Потребностите на детето се задоволяват от неговата майка и от биологичния баща на детето.

Ответникът Т. Й. Г. не оспорва предявения иск, а и събраните по делото гласни доказателства установяват в своята съвкупност, по несъмнен начин невъзможността ищцата да е заченала от съпруга си. Вписаните в акта рождени родители на детето И. Т. са се разделили преди периода на зачеването му. Същите не са имали контакти помежду си, което изключва възможността то да е заченато от Т. Й. Г.. Признанието на релевантните факти от ответната страна, преценено съобразно разпоредбата на чл. 175 ГПК, наред с гласните доказателства по делото, формират извод за липсата на всякаква вероятност за контакти между Р. П. Г. и Т. Й. Г., водещи до зачеване на детето И., родено на г.

Съдът намира, че по делото се установи безспорно от медицинската експертиза и гласните доказателства, че Т. Й. Г. не е биологичен баща на детето И. Т. Г., родено на г. Законовата презумпция е опровергана, а предявеният иск за оспорване на бащинство, с правно основание чл. 62, ал. 2 от Семейния кодекс, се явява основателен и следва да се уважи.

По реда на чл. 15, ал. 1 ЗГР съдът служебно следва да допусне промяна в бащиното име на детето, като за в бъдеще да носи името И. Р. Г.. На основание чл. 74, ал. 2 от ЗГР, вр. с чл. 75 от същия закон, след влизане на настоящото решение в сила, препис от същото следва да се изпрати на длъжностното лице по гражданското състояние при С.О., р-н И., което да извърши отбелязване в акта за раждане.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 62, ал.2 от СК, по иска предявен от Р. П. Г. с ЕГН: ***** от с. К., о. К., о. С. против Т. Й. Г. с ЕГН: ***** със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. А. .“ № .., ет. ., офис .. и И. Т. Г. с ЕГН: ***** от с. К., о. К., че И. Т. Г. с ЕГН: *****, роден на г., от майка Р. П. Г. с ЕГН: *****, за което е съставен акт за раждане №/..... г. в гр. С., О. С., р-н И., не е заченат и не произхожда от баща Т. Й. Г. с ЕГН: *****.

ОПРЕДЕЛЯ по реда на чл. 16, ал. 2 от ЗГР, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗГР ново бащино име на И. Т. Г., като за в бъдеще същият се именува И. Р. Г..

След влизане на решението в сила, да се изпрати заверен препис на длъжностното лице по гражданското състояние в гр. София, О. С., р-н И., за отбелязване в акта за раждане по реда на чл. 73 и сл. ЗГР.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____